

Ullevaldseren 80 Os.

17/11. 1900 Øren

Høistærede Hr. Grieg!

Takker så meget for Deres
venlige Brev, som gør mig glad
til at sende Dem endnu nogle
af mine Digte. - Da de jo for Ti-
den opholder Dem i Panatorium,
kan de måske lettere finde Tid
til at gennemse mine ringe
Produktioner, og har jeg da ikke den
onde Samvittighed, at jeg stjæler
Dem stunder af Deres kostbare

bedstid ved mine ringe Sager. For-
håbentlig er det ikke en ^{farlig} ~~sludsig~~
Lidelse de er angrebet af og
som bringer Dem til at drage
i Bad. Så meget er jeg imid-
lertid overbevist om, at De selv
ikke har godt af at skrive un-
der Deres Kuri; og bes jeg Dem
derfor instændig ikke at skrive
til mig, da jeg gjør mig Sam-
vittighedskræppler derved. Forhå-
bentlig må nu Kuren være Dem
ret til Nytte, så de igjen kan
vinde Deres fulde Tændhet tilbage.
Jeg takker Dem fordi de vil trøste
mig, dog ved jeg desværre allfor
sikkert at jeg aldrig vil reise mig
af denne Sygdom og stikker mig derved

på trængende Fakta, dog der er vist
at jeg med al Energi vil sætte mig
til hovedsage så længe som muligt!
Kunde jeg blot være hjemme! Det
er så trist at sidde her ensom
i det fremmede i den Jammer. —
De vilde jeg idag sende Dem
her jeg digter for længre Tid
siden, — i de sidste Par Måneder
er der desværre intet kommen fra
min Pen. — Forhåbentlig har
de mig det ikke ilde op, når
jeg ber Dem godhedsfuldt at
sende mig de trykte Artikler
tilbage. N.D., kun hvis det ingen
Møje bereder Dem, og hvis de
skulde ha dem ved Sländen. Der
er nemlig et Tidsskrift hvis Red

önskar at öpa en del af dem,
og jeg har været så ubodelig bet-
sindig ikke at beholde Exem-
plarer tilbage. Og i en Retek-
tion, hvor jeg for havde sendt
dem, ^{hen} har man somlet dem bort
for mig. Det er imidlertid en
forjænt Læsepenge for mig. —
Det må uden tvivl være
overmåde rakkert Læsepenge på
Voksenkollen. Jeg skulde ønske jeg
saw så høit tilveirs og havde en
så herlig Udsejt. De fleste af mine
Dygt er nu trykt i Tidsskrifter, dog
spekulerer jeg stadig på, om de vel er
gode nok til at udgis i Pøge. —

Tilfreds mig selv sende dem
og Deres Fru Gemaler de min allerbedste
Tilbed, og begynde jeg mig med sløsske
Læsepenge, erbeddigst
Løcker = Smith

Mr Edward Grieg.
Componist
(Held Bergen of Denmark)
Lillestrøm
Pr

10

Mr. H. Höcker - Smith

Allersbreen 80 03

Oslo

* Trykt i „Lillehemmen Tidsskrift“

* Trist

1)
Koldåsen haver sig høi og beat
Over Håsmandspladsen den grå,
Rundt hvilken et Slæggelveir inat
Her knækket hvert eneste Strå.
Der er tungsomt i Stuen idag. —

Thun Mari med Vesleper på Fang
Ser ud på den kærjede Grøden,
„Herregud, har vi ikke nok a Trang?
Herre Gud, hvorfor øke på Nøden?“
„Mor sjø Haran i Engen jubler Per!“

Thun Anders Fær hans staa trist og
Og stirrer mod Koldåsen op, ^(stum)
Som står dyppt i Sagens Sole-
Med ^(Jaldsblod) et Skyhætte over sin Top
Og ser tvende hemsk ned mod
Pladsen.

(Vend!)

Og høit under Jagens døende Skjær
Feiler Korpen deroppe i Ring,
Høst skriger han over de krøgede Trær
I Fløgt på sin nat sorte Ving?
Monstro lugter han Lig den Korpen?

Og Anders stilt med et underligt Blik
På Kari og Vesleper
Sniger sig hugtung af Stuen ud,
Nøget skjult under Trøien han bær.
Hvad er det du skjuler Anders?

Anders, Anders, hvor går du hen?^{2/1}
"Roper Konen så sørt beklemt,
"Vil verre leite etter Gjæsta vor,
Som'n "Pan" har slik vettaskrent
—"Smille Far bring me over med 'ro"¹
per Vesten.

Forts: på et andet...

7) Hvor Gjæstien langs Fjeldets Væg
Sig slinger så brast og smal
Heber sig Anders med tunge Steg
I nazende Hjertesval. —
En Tængstump skembes bag Trøien,

---

8) Og som han nær frem til Bergsko=
gens Rand
Høitlydt fløiter ham Trosten til:
„Anders vend om, tenk på Kone og
Anders, Anders, far ikke vist!“ ^{Dann}

---

9) Og Svergsjuren bøier sig mod hem
Med Knirk under Vindbygges ^{ned}
Kast.
„Se jeg krøges og hærjes af Veir
og Vind,
Men lige kjøkt står jeg fast.
Gjør som jeg, og vær Mand da
Anders!“

Vend!

10) Men Anders snur bort sig så ~~snar~~
Snur sig bort fra den manende
Fortviirelsens sorte Dæmon sin Klo
Slog for fast i hans bævende Nysg.
Med Fængreb holder den Tager.
(Mørki Slag)
(Røst)

11) Hø, hvor skriger den Korpen så
Som han kredser om Bergskogens
Han fandt nok et Kjørkorn =
For sit speidende Röversyn.
Han lugter nok Lig den Korpen.
(Jælt og stjøgt)
(Nysg.)
(ment Hvilepunkt)

H. Joeker = Smith